

Amb els ulls oberts com unes taronges

Written by Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica / La Independent
Monday, 20 January 2020 18:20

There are no translations available.

OPINIÓ

Y por mirarlo todo, nada veía (Ciudad de México: Sexto Piso, 2018) de la mexicana Margo Glantz, és em sembla, el primer llibre escrit en un pla seqüència, sense cap punt i a part.

Al mateix temps, i no és paradoxa, és una oda a la fragmentació, com ho són cada vegada més les informacions en temps de Twitter i de Facebook. És el collage més trepidant, variat i, en el bon sentit de la paraula, mudable.

Amb els ulls oberts com unes taronges

Written by Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica / La Independent
Monday, 20 January 2020 18:20

Escrit a Mèxic, al barri de Coyoacán on viu **Glantz** (quan no viatja, que és sovint) i obert a l'univers, abraça i il·lustra un període que va del juliol del 2016 al gener de 2018. Comença amb aquest interrogant.

Al leer las noticias ¿cómo decidir qué es lo más importante?

I a partir d'aquí comença el riu; de vegades un torrent impetuós que no dona treva; de vegades, un meandre juganer, una petita parada, un esperat i necessari repòs. És a dir, s'inicia un seguit, una oposició, una acumulació, un encadenament, una contraposició (una cirera n'arrossega una altra), de breus enunciats —la major part, encara que no tots, extrets dels mitjans de comunicació— separats per punts i comes, que donen compte, que expliquen, que resumeixen, que canten, el contradictori, complex, canviant, cruel, variat món que habitem i també el món particular de Glantz, especialment el món que reflecteix la dèria de l'autora per la literatura i els seus accidents, figures i trops literaris, i la llengua, és clar, però també d'altres aspectes que l'ocupen i la preocupen. Un i altre món, per cert, omplen cent cinquanta-quatre pàgines, que es diu aviat. Hi ha breus notícies polítiques d'arreu del món en què barreja nítidament i amb gran mestria més d'un aspecte.

Amb els ulls oberts com unes taronges

Written by Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica / La Independent
Monday, 20 January 2020 18:20

---

que lo que se le está permitiendo al actual presidente de los Estados Unidos, jamás se lo hubieran permitido a un presidente negro o a una presidenta mujer;

I no tan sols parla de l'imperi i de l'empori, en dedica més d'un i més de dos i més de tres, a l'independentisme català i, és clar, a la inactivitat i negligència del displicent Rajoy (perquè tot forma part del món i perquè res que sigui humà li és aliè).

Hi reflecteix costums i característiques del seu Mèxic que no per breus són simples o deixen de banda qüestions de llengua.

que los pobladores del Triangulo Rojo roben combustible porque piensan que todo lo que pasa por sus tierras les pertenece y que a los que roban el combustible les llamen huachicoleros;

En un altre informa que «huachicol» significa «beguda adulterada». De vegades dos enunciats —aparentment juxtaposats i de diferent ordre i envergadura i plens de referències— són d'una grandíssima coherència.

que los legisladores de Nuevo León desapruében las candidaturas femeninas y el financiamiento en campañas de candidatos independientes; que completar una página con este tipo de noticias sea tan titánico como los trabajos de Sísifo;

Perquè la literatura pròpia hi és sempre ben present.

El pla seqüència presta especial atenció a totes les qüestions relacionades amb com habitem el món les dones. Hi desfilen, doncs, els drets i qüestions punyents com la llibertat, l'avortament, els feminicidis, les desaparicions, la regla... (perquè res humà li és aliè); sense que això vulgui

Amb els ulls oberts com unes taronges

Written by Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica / La Independent
Monday, 20 January 2020 18:20

---

dir que aspectes com la música, la geografia, la literatura, ec. no siguin dignes de relacionar-s'hi.

Hi ha apunts ben sensibles i oportuns sobre la llengua i les mutacions que sofreix i suporta.

Alguns —i ja perdonaran la intromissió— són música celestial per a les meves orelles.

que se debería prohibir que se utilice a perpetuidad el diminutivo en consultorios, laboratorios y hospitales;

Realment, una imatge, un frase encertada i aguda, val més que mil paraules. Es pot veure també en aquest altre.

que no sé qué es más irritante: Que a una mujer madura la llamen madre o damita;

O en aquest tan i tan diferent i d'argentí dring que dona compte d'una acció política, d'una manera de fer femenina i imparable, i que usa, a més, un femení universal. Perquè és clar i evident que aquesta «neta» inclou les cent vint-i-sis netes i nets recuperats anteriorment.

que las Abuelas de la Plaza de mayo ya hayan encontrado a la nieta #127;

La literatura i la seva cosina germana la llengua, doncs, hi tenen un paper destacat. L'amor pels recursos literaris fa que en surtin a dojo, n'hi ha a desenes. N'he triat dos de paral·lels sobre una figura retòrica; l'un cultíssim, l'altre ben prosaic.

que el verso de Sor Juana: Óyeme con los ojos sea una figura retórica llamada catacrexis; / que decir cuello de botella o brazo de sillón es una catacrexis;

Amb els ulls oberts com unes taronges

Written by Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica / La Independent
Monday, 20 January 2020 18:20

No és gens estrany que hi comparegui (repetidament) sor **Juana Inés de la Cruz**: el títol és, ni més ni menys, que un vers del llarg poema *Primero Sueño*.

S'observen repeticions al llarg dels cent cinquanta-quatre fulls; encara que potser algunes són no buscades, la major part és clar que sí: subratllen i ritmen a consciència el llibre, són àncores que l'arreen i fars que li permeten navegar amb goig i a pler.

Abandono el llibre amb un enigmàtic i no repetit enunciat.

que sea difícil encontrar un garbanzo de a libra;